

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

2. De cognitione sui ipsius

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

abominabilis, omnique gratia indignissimus, qui Deo meo, Creatori meo, conservatori meo ac benefactori indefesso adeo fui infidelis, qui, inquam, proditor exiti divini Magistri mei, adeoque justissimis amabilissimisque cœlestis Patris mei mandatis rebellis. Ecce, ecce hęc ad illius mempe pedes provolvo, oculis lactymis, corde pleno singultibus, suspiriis ac doloribus, quod cum toties adeoque malitiosè dereliquerim, merita pretiosissimi sanguinis illius pedibus protriverim, illiusque gratias abundantes, quas tanto ipse mihi labore comparavit ac sudore, inutilitèr dissipaverim, eâ, quâ possum, constantiâ contestando, in posterum ei me futurum fidelissimum.

2. *De Cognitione sui ipsius.*

A Nima, quæ non obscure meditando cognoverit, se nihil esse, nihil habere, ac nihil posse ex seipsa, imo ne valere quidem proferre sanctissimum nomen Jesu sine divini Spiritus assistentiâ, neque uno procedere gradu sine Dei concursu, concipiet affectus

*Affectus
nasci soliti
ex cogniti-
one sui-
ipsius.*

1. Pudoris & confusionis, quod unquam adeò ineptè de seipsa quidquam præsumpserit.
2. Vilis existimationis sui ipsius, ac profunda coram Deo humiliationis.
3. Dependentiæ ac subjectionis eorum omnium, quæ vel ipsa est, vel fecit unquam boni, cuncta integrè referens in Deum.
4. Horroris vanæ gloriæ, per quam homo sibi ipsi quidquam, quod tamen nisi à Deo non habet, attribuens, sacrilegio proximum committit.

mittit furtum spirituale, quia donum quod Deo proprium est, quodque in ipsum per humilem gratiarum actionem refundere debebat, sibi metipso attribuit. Hos omnes affectus ea potest ratione exprimere.

Rubore ac pudore suffundor coram divina *Formula.*
Majestate tua, Deus meus ac Dominus meus, quod a deo fuerim unquam occæcatus, ut mihi metipso talentum aliquod aut virtutis exercitium attribuerim, quasi ipsum ex meipso & non ex gratia tua haberem. Vah! insanite id est, nimiumque memetipsum ignorare.

Absit, mi Domine, absit, ut imposterum ullo unquam tempore secretam vanitatem in me foveam, absit, ut quidquam jactationis, ostentationis aut vanæ gloriæ unquam admittam; quia tu solus es, cui ex eo, quod sum, quodque possum boni, omnis debetur gloria.

Ex meipso utique, præter nihilum meum, ignorantiam & peccatum nihil habeo, hocque solum meum est: & si de alio quopiam gloriari voluero, confusione & æterno coram Angelis beatis, coram omnibus Sanctis tuis, imo & coram ipsis Diabolis, qui me tam stultè & injustè de eo, quod meum non est, superbientem cernunt, opprobrio dignus sum.

Humillimam hic ô mi Deus contestationem & nihili mei, meæque & in statu naturæ & gratiæ impotentiam facio recognitionem. Totum quod possum uni tibi per humillimam agnitionem ac submissionem attribuo.

Te te omnis boni, quod feci unquam, unicum agnosco Authorem, tibi que ex nunc, quidquid unquam boni facere potero, confecro & addico, utpote originaliter de gratia tua, de divinis tuis luminibus ac sanctis permanens inspirat onibus.

Recedite, recedite à me in perpetuum maledicti affectus præsumptionis, vosque omnes occultæ complacentiæ & vanitates; nolo enim, nolo amplius fur esse ac latro donorum Dei mei; sicuti verò non sum, neque vivo, aut quidquam ago, nisi per indefinentem à gratia & directione ipsius dependentiam, similiter volo, ut omnis in ipsum solum inde redundet gloria, mihi verò nil nisi verecundia, & de meis remaneat peccatis confusio.

3. *In revisione sui ipsius & examine, quo statum suum interiorem atq; in virtutibus agnoscat progressum.*

Ubi quis consideraverit, quantum sit in contectandis bonis inspirationibus, ac Spiritus sancti illustrationibus infidelis, quàm negligens in tentationibus Inimici reprimendis, quàm remissus in superandis quibusvis difficultatibus, contrarietatibusve atque alios non paucos defectus suos recognoverit, coram Deo quali quandam generalis, ut vocant, confessionis speciem depromet convestitam

1. Pudore ac verecundia.
2. Contritione atque humilitate.
3. Sincero in praxi bonorum operum sanctisque exercitiis se obfirmandi desiderio.

4. Pe-